

5. Ty, sbožniko, by so nam runeho sczinił, to czielo strwoju na febe bez rjecha wsał, ty by jo tak lubosnje sludžimi mjenik, so by so sam febe a scho stobu dał, schtuž tehodla wjeri a ktebi so da, dnj tysznosz ho czieli tnych skoszjom dla, ton dostane nadu, troscht, mjer, woschewenje, a pschindje tak ksožu we brjednika meni.

6. Za škoda tnych cziłowkow wot stareho hada je snuzkach a swohnkach ždyn traschniwa dosz, czim wetscha pak škoda, czim wetscha tež nada, ta sacžeri sdušje tnych žadoszow skosz. Ach dječjo we žłobi, sbudž wutroby, wucz to, schtož naš sdo- bi, schak ty nasch Knes by. Ach sbožniko, pomhaj, so bychmy so dali we kłowach a skutkach czi jenicžy kwalbi.

Wot klabeje wjern.

228.

Treuer Gott, ich muß dir Klagen.
Vof: Zion jara styskuje prosy ze.

Ja czi skorju, swjerny Božo, mojej dušje hubenosz, ty ju snajesch wele ložo, hacž ja, tu je luta skosz. Sslabosz cziuju pschi febi, spntowanje wutrobi, dnj ze satan psche wschu mjeru wuhnacž sdušje schitku wjeru.

2. Tebi je, moj Božo, sjawne, so ja nimam wot febe nicžo dobre aby sprawne, wono schitko tvoj dar je, be wschej mojej

saklužby, schitko snady darwasch ty, wot tebe my wjeru mamy, skotrejž so czi spodobamy.

3. Božo, ktebi lubosz noschu, wušksch me wtem hubenstwi, laj, tak swutrobu cze proschu, nedaj mi pschindž khanibi, mi tu prawu wjeru daj, cžerta skutki roštamaj, so ja nidy nezwoyfluju, Krynsta we wutrobi cziuju.

4. Jesu, studžen scheje nady, teho nesastorcžisch schak, kotryž žada twojej rady, ty by prajik kpoklam tak: Dn by wjera runala so tu soruu žonopa, da by schak dosz možna byla, so by horn pschekadžika.

5. Daj mi wtwojej nadži wostacž, dnj bym potny srudo- by, sposchcž, so dohycje moł dostacž, dnj ja pschindu do woj- ny; moju wjeru pschisporej, smeczom ducha pschi mni stej, so ja nepscheczela sbiju, jemu stobu swinu schiju.

6. Wječny Božo, Ducho swjaty, Božo swotom se Syn- nom, schitkim srudnym ktruschtu daty, a knim pschindžesch sweke- lom, kiz mi wjeru sakwječisch, lubosz we mni sapalisch, sdjerž me stwojej nadu swjeru, pošylu moju klabu wjeru.

7. Pošel kemni twoju na- du, krašny hoszjo wutrobny, dokonej skutk s dobrej radu, ko- tryž we mni spoczal by, pom- haj schak mi klabemu, dnj ja wotsal pocžanu, tak so sbožnosz dostacž budu pschi tym wuswo- lenym ludu.